

Svatý František z Assisi, patron desetileté Občanské poradny

*Každoročně čtvrtého října je připomínána památka svatého Františka z Assisi (*1182 †1226), jako vzor vyjednavče míru a rádce..*

Svatý František z Assisi je jedním z nejpopulárnějších světců. Říká se o něm, že postavil první jesličky, že kázal ptáčkům, že se vydal cestou radikální chudoby. Odvolává se na něj hned několik řeholních řádů. O jeho životě se zachovala spousta legend a barvotiskových životopisů. První Františkův životopisec Tomáš Celano o jeho lásce k Božímu stvoření říká: „Síla lásky z něho udělala bratra všech tvorů. Proto se nelze divit, že ho Kristova láska učinila ještě víc bratrem těch, do jejichž duše vtiskl Stvořitel svůj obraz.“

František byl synem bohatého obchodníka v Assisi a z lásky ke Kristu všechno opustil. V době, kdy se materialismus rozrůstal i v údech Církve, začal ji František obnovovat nastoupením cesty v absolutní chudobě a životem podle evangelních rad. Založil nový řád "Menších bratří" (Minoritů) i jeho františkánské větve pro ženy a laiky žijící ve světě. Prioritou a nejvyšší hodnotou v jeho životě byla LÁSKA. S ní souvisel i jeho soulad s přírodou. Jeho nejhlubší láska k Spasiteli a touha po spáse duší byla doplněna darem stigmat, která ho ještě více připodobnila ke Kristu.

František byl v posledních letech svého života téměř slepý a velmi vážně nemocný. Probouzel však i nadále ve svých bratrech a rovněž v ostatních lidech lásku k Bohu a ochotu k vzájemnému smíření (viz Píseň bratra Slunce). Zemřel v blízkosti kostelíka Panny Marie Andělské, večer 3. října 1226, ve věku 44 let.

Zdroj: <http://catholica.cz/?id=4750>, <http://frantiskanstvi.cz/zivotopis.htm>

Píseň bratra Slunce, modlitba sv. Františka z Assisi

Nejvyšší, všemohoucí, dobrý Pane,
tobě patří chvála, sláva, čest a každé dobrořečení.

Náleží jen tobě, Nejvyšší,
a žádný člověk není hoden vyslovit tvé jméno.

Buď pochválen, můj Pane,
spolu se vším svým stvořením,
především s panem bratrem Sluncem,
jenž je dnem a skrze něhož nám dáváš světlo.

A on je krásný a září velikým jasem;
tvým, Nejvyšší, je obrazem.

Buď pochválen, můj Pane, za sestru Lunu a za hvězdy,
na nebi jsi je stvořil jasné, vzácné a krásné.

Buď pochválen, můj Pane, za bratra vítr,
za vzduch a oblaka, za jasnou oblohu a každé počasí,
jímž dáváš svým tvorům obživu.

Buď pochválen, můj Pane, za sestru vodu,
která je moc užitečná, pokorná, vzácná a čistá.

Buď pochválen, můj Pane, za bratra oheň,
kterým osvětluješ noc,
a on je krásný, veselý, silný a mocný.

Buď pochválen, můj Pane, za naši sestru, matku Zemi,
která nás živí a stará se o nás
a vydává rozličné plody s pestrými květy a bylinami.

Buď pochválen, můj Pane, za ty,
kdo odpouštíš pro tvou lásku a snášeš křehkost a trápení.

Blaze těm, kdo to snášeš pokojně,
neboť tebou, Nejvyšší, budou korunováni.

Buď pochválen, můj Pane, za sestru smrt těla,
které žádný živý člověk nemůže uniknout.

Běda těm, kdo zemrou ve smrtelných hříších;
blaze těm, které nalezne ve shodě s tvou nejsvětější vůlí,
protože druhá smrt jim neublíží.

Chvalte mého Pána a dobrořečte mu,
děkujte mu a služte mu s velkou pokorou.